

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/400/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3111212970
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3111212970.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko s.r.o. so sídlom v Bratislave, Údernícka č. 5, IČO: 35 724 803, zastúpeného K., s.r.o. so sídlom Y. X, B., IČO: XX XXX XXX proti odporcovi F. K., bytom K., A. XXXX/X, toho času na neznámom mieste, zastúpenému opatrovníkom F.. U., vyššou súdnou úradníčkou Okresného súdu K., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu D., so sídlom X., V. XX, IČO XX XXX XXX, zastúpeného JUDr. D.T., advokátom so sídlom Q., J. XXX/XX, o zaplatenie 147,68 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín, č.k. 15C/132/2011-71 zo dňa 28. septembra 2012 takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o priznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľ **j e p o v i n n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov odvolacieho konania - trov právneho zastúpenia vo výške 19,12 Eur na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. D. V., advokáta, č. ú. XXXXX-XXX/XXXX, VS: XXXXXXX, do troch dní.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa konanie zastavil. O trovách konania rozhodol tak, že odporcovi náhradu trov konania nepriznal. Navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania 58,15 Eur do troch dní od právoplatnosti uznesenia. Zároveň rozhodol, že navrhovateľovi sa vracia súdny poplatok 9,87 eur. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že podaným návrhom sa navrhovateľ domáhal, aby súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 147,68 eur s príslušenstvom. Navrhol, aby súd vydal v právnej veci platobný rozkaz, žiadal náhradu trov konania. Navrhovateľ zaplatil z návrhu na začatie konania súdny poplatok vo výške 16,50 eur, kolkovými známkami pri podaní návrhu. Písomným podaním, ktoré došlo súdu dňa 27.09.2012, zbral navrhovateľ návrh v celom rozsahu späť a žiadal, aby súd konanie zastavil. Vzhľadom na dispozitívny úkon navrhovateľa, kedy tento vzal svoj návrh na začatie konania späť predtým, než sa začalo pojednávanie, súd konanie podľa ust. § 96 ods. 1, 3 O.s.p. zastavil. O vrátení časti zaplateného súdneho poplatku navrhovateľovi vo výške 9,87 eur rozhodol súd podľa § 11 ods.3, 4 a 6 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v znení neskorších predpisov, pričom zaplatený súdny poplatok vo výške 16,50 eur krátil o minimálne zákonom stanovenú sumu 6,63 eur. S poukazom na to, že konanie bolo zastavené v dôsledku späťzatia návrhu navrhovateľom, súd rozhodol o náhrade trov konania podľa § 146 ods. 2 prvej vety O.s.p. Odporcovi náhradu trov konania nepriznal, nakoľko mu v tomto konaní žiadne trovy nevznikli. Vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu priznal náhradu trov konania v sume 58,15 eur. Trovy konania vedľajšieho účastníka odporcu pozostávajú z trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka advokátom JUDr. D. V., konkrétne tarifnej odmeny a režijného paušálu za dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. a/, § 16 ods.3 vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov 16,60 eur + režijný paušál 7,63 eur, vyjadrenie zo dňa 23.09.2012 podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. b/, § 16 ods.3 citovanej vyhlášky 16,60 eur + režijný paušál 7,63 eur) + 20 % DPH zo

sumy 48,46 eur, t.j. 9,69 eur podľa § 18 ods. 3 citovanej vyhlášky, teda spolu trovy právneho zastúpenia predstavujú 58,15 eur. Podľa § 149 ods. 1 O.s.p. je navrhovateľ povinný náhradu trov konania zaplatiť právnomu zástupcovi vedľajšieho účastníka na strane odporcu. Lehotu na splnenie povinnosti určil súd podľa § 160 ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto uzneseniu v časti vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ. Navrhol, aby krajský súd uznesenie okresného súdu v tejto časti zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania 19,12 Eur. Uviedol, že cieľom vedľajšieho účastníka je kolektívna ochrana spotrebiteľov. Navrhovateľ zastáva názor, že I. musí byť z podstaty svojej existencie schopné samé poskytnúť právnu pomoc v spotrebiteľských sporoch. Podľa údajov registrácie Ministerstva vnútra SR má združenie členov, ktorí majú právnické vzdelanie, pričom združenie môže podľa § 25 z.č. 250/2007 Z.z. využívať aj podporu ministerstva. V tomto smere poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 5Co 26/2012 a 3Co 259/2011, ktorý v obdobných prípadoch vedľajšiemu účastníkovi trovy konania nepriznal. Citoval z dôvodovej správy k z.č. 384/2008 Z.z. a vyvodil, že úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa na tento účel zriadeným subjektom, ktorý bude spôsobilý poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc. Poukázal na to, že združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na ich stav a vôľu odporcu, pričom pred oznámením o vstupe do konania nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade. Združenie opakuje procesné podania nadbytočne, bez uvedenia nových skutočností, týkajúcich sa predmetu sporu. K obdobnému záveru dospel i Krajský súd v Košiciach v rozhodnutí sp.zn. 6Co 141/2012 a Krajský súd v Banskej Bystrici sp.zn. 17Co 91/2012. V zmysle uvedeného zastáva názor, že trovy vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva, čo je dôvodom hodným osobitného zreteľa podľa § 150 O.s.p. Súd by nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi neporušil právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov konaní podľa čl. 47 ods. 2,3 Ústavy SR, čo vyvodil o.i. z nálezu Ústavného súdu SR sp.zn. II. ÚS 78/03 a rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn.16Co 100/2012. Vo veci nie je podľa názoru navrhovateľa možné aplikovať ani § 137 O.s.p., pretože združenie odporcu v konaní nezastupuje. Právne zastúpenie vedľajšieho účastníka mal z týchto dôvodov za nadbytočné, účelové a nehospodárne.

Vedľajší účastník vo vyjadrení k podanému odvolaniu navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti potvrdil a navrhovateľa zaviazal k povinnosti zaplatiť mu aj náhradu trov odvolacieho konania vo výške 19,12 Eur. Uviedol, že v zmysle § 93 ods. 4 O.s.p. má vedľajší účastník v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, koná však sám za seba. Považoval za absurdné, ak žalobca ako účastník konania zastúpený advokátom upiera právo na zastúpenie advokátom inému účastníkovi. V tejto súvislosti poukázal na čl. 47 ods. 2 Ústavy SR. Mal za to, že vedľajší účastník má principiálne právo na náhradu trov konania, čo dôvodil s poukazom na uznesenie NS SR sp.zn. 5Cdo/71/2010. Účasť vedľajšieho účastníka v konaní považoval za efektívnu, v zmysle cieľov a účelu, na ktorý je združenie založené. Dal do pozornosti rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-279/09, z ktorého vyplýva, že I. má právo na advokáta aj na náhradu trov konania, ako aj novelizované ust. § 137 O.s.p., podľa ktorého mu výslovne patrí náhrada výdavkov za zastupovanie advokátom. V spojitosti s námietkou oprávneného, že združenie má v radoch členov, ktorí evidentne majú právnické vzdelanie, uviedol, že združenie má len jednu takúto členku, ktorá žiadnu prax nevykonáva. Nesúhlasil s názorom navrhovateľa o aplikácii § 150 O.s.p., nakoľko v danej veci na takýto postup nie sú splnené zákonné podmienky, a to, že musí ísť o dôvody hodné osobitného zreteľa a musí ísť o výnimočné okolnosti. Dodal, že opodstatnenie združenia vstupovať do konaní v procesnej pozícii vedľajšieho účastníka podľa § 93 ods. 2 O.s.p. je zákonným oprávnením, ktoré nemôže žalobca v žiadnom prípade spochybňovať, ani relativizovať. Poukázal na početnú judikatúru krajských súdov, ktoré sa s argumentáciou navrhovateľa už vysporiadali, a náhradu trov vedľajším účastníkom priznali.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania v napadnutej časti (vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi) podľa § 212 ods. 1, § 214 ods. 2 O.s.p., a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Podľa ust. § 146 ods. 2 O.s.p. ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Povinnosť nahradiť trovy konania sa spravuje predovšetkým zásadou úspechu vo veci (§ 142 O.s.p.). Ak však súd zastavuje konanie, pri rozhodovaní o náhrade trov konania zisťuje, či niektorý z účastníkov konania zavinil, že konanie muselo byť zastavené. Zastavenie konania po späťvzati návrhu, ku ktorému došlo pre správanie odporcu, pričom návrh bol podaný dôvodne, zakladá právo navrhovateľa na náhradu trov zastaveného konania. Dôvodnosť návrhu sa posudzuje procesne. Nerozhoduje, aký by bol výsledok konania, keby nedošlo k späťvzatiu návrhu, ale to, či odporca splní to, čoho sa navrhovateľ domáha, a len preto navrhovateľ vezme návrh späť. Zavinenie navrhovateľa zase môže spočívať v tom, že podal návrh napríklad napriek tomu, že dlh bol splnený, a túto skutočnosť nezistil pred podaním návrhu, alebo v tom, že návrh vzal späť bez toho, aby odporca splnil to, čoho sa návrhom domáhal, prípadne z iných dôvodov.

V predmetnej veci sa navrhovateľ podaným návrhom domáhal voči odporcovi zaplataenia istiny v sume 147,68 Eur s príslušenstvom. Písomným podaním, doručeným súdu prvého stupňa dňa 27.09.2012, vzal navrhovateľ svoj návrh v celom rozsahu späť bez bližšieho odôvodnenia, a žiadal konanie zastaviť. Vzhľadom na uvedené je nesporné, že dôvodom zastavenia konania voči odporcovi bolo späťvzatie návrhu, pričom navrhovateľ vzal svoj návrh na začatie konania späť bez toho, že by odporca splnil to, čoho sa podaným návrhom voči nemu domáhal. Preto v zmysle ust. § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. je navrhovateľ povinný nahradiť odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi trovy konania. Odporcovi preukázateľne žiadne trovy nevznikli, a preto mu ich súd prvého stupňa nepriznal.

Čo sa týka náhrady trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, súd prvého stupňa o trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu priznal náhradu trov konania, pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 58,15 Eur. Odvolací súd sa s týmto právnym názorom súdu prvého stupňa stotožňuje. Aj podľa názoru odvolacieho súdu vedľajší účastník tak, ako ktorákoľvek iná fyzická alebo právnická osoba, má právo zvoliť si advokáta, ktorý ho zastupuje v konaní, v dôsledku čoho aj odvolací súd vedľajším účastníkom uplatnené trovy právneho zastúpenia považoval za účelne vynaložené. Toto jeho právo vyplýva aj z Ústavy Slovenskej republiky, článok 47, ods. 2. V danej veci vedľajší účastník vstúpil do konania v záujme ochrany spotrebiteľa - odporcu. Z obsahu spisu mal odvolací súd preukázané, že vedľajší účastník do konania riadne vstúpil, jeho právny zástupca zastúpenie riadne prevzal a dňa 23.01.2012 doručil súdu písomné vyjadrenie k návrhu na začatie konania, v ktorom právne kvalifikovane vzniesol námietku premlčania, preto nie je dôvod na nepriznanie náhrady trov právneho zastúpenia. V konaní na strane vedľajšieho účastníka odvolací súd nevzhliadol ani dôvod na aplikáciu ust. § 150 O.s.p. ako to v odvolaní navrhol navrhovateľ.

Z týchto dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1, § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov odvolacieho konania vo výške 19,12 Eur. Predmetom odvolacieho konania bola suma 58,15 Eur, predstavujúca náhradu trov konania, a preto vedľajšiemu účastníkovi patrí náhrada trov odvolacieho konania, spočívajúca v odmene za právne zastúpenie podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 3 písm. b/, § 16 ods. 3, § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z., vypočítaná z tejto hodnoty za 1 úkon právnej pomoci 16,60 Eur, znížená na polovicu základnej sadzby, t.j. 8,30 Eur za podanie vyjadrenia dňa 20.07.2012, režijný paušál 7,63 Eur + 20 % DPH z odmeny a náhrad, t.j. 3,19 Eur, spolu trovy odvolacieho konania vo výške 19,12 Eur.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.